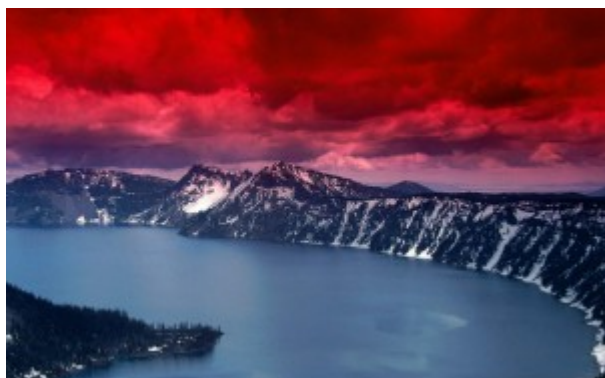

Dlaczego Dekalog?

Od redakcji: W „Duchu Czasów” często piszemy na temat ważności i roli Dziesięciorga Bożych Przykazań. Jest to naturalne, gdyż o ile dla usprawiedliwienia nas z popełnionych grzechów Dekalog nie może nic uczynić („Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu.” – Rz.3,20), to jednak, jako kodeks moralny i kwintesencja Praw Bożych, spełnia ważną funkcję w życiu nawróconego chrześcijanina, prowadząc do uświęcenia. Jest przy tym ważnym tekstem w kwestii posłuszeństwa. Jezus powiedział: „Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do Królestwa Niebios; lecz tylko ten, kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie.” (Mt.7,21). A apostoł Jan, uczeń najbliższy Jezusowi, oświadczył kategorycznie: „Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje, kłamca jest i prawdy w nim nie ma.” (1Jana 2,4). Nowy Testament nie tylko podkreśla potrzebę przestrzegania Dziesięciorga Przykazań, jako dowód miłości do Boga, ale wyjaśnia, że zdolnymi do tego czyni nas Duch Święty: „Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym co duchowe. Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój. Dlatego zamysł ciała jest wrogi Bogu; nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może.” (Rz.8,5-7)

Poniżej drukowany jest wywiad z chrześcijaninem przestrzegającym biblijny Dekalog, jest okazją do

skonfrontowania własnych wyobrażeń na temat Prawa Bożego.

Pytanie: Czego uczycie o Dziesięciorgu Przykazań?

Odpowiedź: Jest to bardzo szerokie pytanie. Do podstawowych przekonań naszego Kościoła należy to, że Boża postawa i Jego koncepcja naszego sposobu życia zostały wyrażone w Dekalogu z 2. Mojżeszowej, rozdział 20. Dekalog ten został uwznioślony i wyjaśniony przez Chrystusa w Nowym Testamencie.

Pytanie: Czy znaczy to, że chrześcijanin powinien być posłuszny Dziesięciorgu Przykazań?

Odpowiedź: Tak, mocno w to wierzymy.

Pytanie: Lecz czy Dziesięć Przykazań nie ma charakteru mozaistycznego? Czy nie są one częścią Starego Przymierza i jako takie już nie są wymagane od chrześcijan znajdujących się pod Nowym Przymierzem?

Odpowiedź: Zależy to od tego, co rozumiesz przez zwrot „charakter mozaistyczny”. Inaczej niż reszta praw i wymagań Starego Przymierza, Dziesięciorga Przykazań zostało przekazanych Izraelitom bezpośrednio przez Boga (2Mjż 19,16-18 ; 20,1.19.22 ; 5Mjż 5,4.22.24), a nie przez Mojżesza jako pośrednika (por. 5Mjż 5,27-29 ; 2Mjż 24,2.3). A więc w tym sensie Dekalog ma charakter Boży, a nie mozaistyczny.

Pytanie: Lecz czy nie były one częścią Starego Przymierza?

Odpowiedź: Tak, masz rację. Stare Przymierze oparte było o Dziesięciorgo Przykazań danych przez Boga. Lecz wierzymy, że duchowe przepisy wcielone w skodyfikowany Dekalog istniały i obowiązywały przed Mojżeszem, faktycznie od początku. Kiedy Bóg ustanowił związek przymierza z narodem Izraela, streścił On przewidziany przez Siebie nasz sposób życia – właściwy związek człowieka z Bogiem i ze swoim bliźnim – i osobiście, ustnie wyraził to streszczenie oraz formalnie skodyfikował je jako podstawę dla Przymierza.

Pytanie: Czy istnieje jakiś dowód dla twojego twierdzenia, że Przykazania Boże istniały bądź były znane przed Synajem?

Odpowiedź: O tak, można podać wiele tekstów biblijnych. W Liście do Rzymian apostoł Paweł wyraźnie wyjaśnia, że grzechu (przekroczenia Prawa Bożego – 1Jana3,4) się nie poczytuje, kiedy prawo nie istnieje (Rz. 5,13), lecz że śmierć (kara za grzech – Rz.6,23 ; 5,12) królowała od Adama do Mojżesza (Rz.5,14). Gdzie nie ma prawa, tam nie może być żadnego „przekroczenia prawa” (Rz.4,15). Lecz Paweł powiedział, że Adam zgrzeszył. Powiedział on też, że wszyscy zgrzeszyli (Rz. 5,12; 3,23). Morderstwo było grzechem w czasach Kaina (1 Mjż 4,7.8) i prowadziło do kary ze strony Boga (1 Mjż 4,11-13). Jakub wiedział, że kradzież była czymś złym (1 Mjż 30,33). Józef uważał cudzołóstwo za „grzech przeciwko Bogu” (1 Mjż 39,7-9). Abraham był posłuszny głosowi Boga i przestrzegał Bożych przykazań, nakazów i pouczeń (1 Mjż 26,5). Było to na długo przed Mojżeszem. Chociaż przykazania Boże nie musiały być skodyfikowane w dziesięciu wypowiedziach identycznych z występującymi w 2 Mjż 20, to te przepisy duchowe z pewnością obowiązywały i były znane wielu jednostkom, szczególnie takim jak Abraham, z którymi Bóg porozumiewał się i współdziałał.

Pytanie: Lecz, czy przed zawarciem Przymierza na Synaju były to przykazania związane z karą – na przykład, jeśli chodzi o czwarte przykazanie dotyczące Sabatu?

Odpowiedź: Dla pewnych pogwałceń Biblia wspomina o karach, na przykład przy wspomnianym wyżej morderstwie. A przypomnijmy sobie, czym był potop w dniach Noego. Bóg zniszczył wszystkich z wyjątkiem przebywających w arce, ponieważ niegodziwość, zło i grzech na Ziemi przebrały wszelką miarę (1 Mjż 6,3-13). Zniszczenie Sodomy i Gomory jest innym przykładem często przytaczanym w Nowym Testamencie. Śmierć jest karą za grzech – wspominał o tym Paweł (Rz. 6,16.21.23; por. 1 Mjż 2,16.17; 3,22-24). A niewłaściwy sposób myślenia i życia ostatecznie wpływa na umysł, ducha i charakter każdego człowieka. To, że kary nie są wspomniane, nie znaczy, że nie istniały czy nie

były praktykowane. Fakt, że „nakazy i kary” nie są odnotowane przed Synajem w związku na przykład z sabatem, niewiele znaczy. Nakazy i kary nie są wyraźnie skodyfikowane na piśmie przed Starym Przymierzem w odniesieniu do takich spraw jak cudzołóstwo, kradzież, kłamstwo, brak czci wobec rodziców, pożądlivość, itd. Jednak nie świadczy to o tym, że takie postępowanie, które Boże przykazania określają jako grzech, były słuszne czy dobre przed Synajem. Czyż nie tak?

Pytanie: A co z przykazaniem o Sabacie? Wydaje się, że przy tym przykazaniu istnieje większa kontrowersja niż przy wszystkich innych razem wziętych.

Odpowiedź: Wierzymy, że przykazanie dotyczące odpoczynku w Sabat dnia siódmego nie jest oddzielone od innych. Ono również istniało i było znane przed Synajem. Wskazuje na to 2 Mjż r. 16, a 1 Mjż 2,1-3 niedwuznacznie pokazuje, że Bóg odpoczął siódmego dnia tygodnia. Odpoczynek siódmego dnia za przykładem Boga z pewnością nie może być nazywany czymś „mozaistycznym”. Przykazanie o Sabacie jest jednym z przykazań spośród wszystkich Dziesięciu, gdzie Bóg podkreśla jego przed-Mojżeszową historię (2 Mjż 20,11). Jezus uczynił to samo w Nowym testamencie (Mk 2,27). Odwołał się On do pochodzenia Sabatu z 1 Mjż 1-2, kiedy stworzono człowieka. Powiedział, że Sabat został ustanowiony dla człowieka. Jezus nie odwoływał się do Mojżesza, Synaju czy Starego Przymierza, aby ustalić pochodzenie Bożego Sabatu. Skoncentrował się On na Bożym stworzeniu obejmującym stworzenie Sabatu. Lecz Żydzi w dniach Chrystusa nie rozumieli duchowego celu Bożego Sabatu; nie zachowywali tego dnia zgodnie z Bożym zamiarem.

Pytanie: Czy chcesz powiedzieć, że można święcić Sabat, ale niewłaściwie?

Odpowiedź: Tak. Ale jest to zagadnienie wykraczające znacznie poza ramy tego wywiadu.

Pytanie: Czy uważasz, że chrześcijanin musi przestrzegać

przykazań, aby być zbawionym?

Odpowiedź: Jezus powiedział: „A jeśli chcesz wejść do żywota, przestrzegaj przykazań” (Mt 19,17). Miał na myśli Dziesięcioro Przykazań (w. 18.19). Lecz uważam, że wielu błędnie zapatruje się na tę sprawę – rzeczywistym pytaniem, dla dzisiejszego chrześcijanina nie jest czy musi on coś robić. Paweł wyraźnie wyjaśnia, że zbawienie jest przez Chrystusa i wiarę w Jego krew, a nie przez jakiekolwiek uczynki polegające na „trzymaniu się prawa”. Właściwe pytanie brzmi: Czy powinniśmy być posłuszni Bogu, a nie czy musimy Mu być posłuszni. Jaka jest wola Boża wobec nas? Jego cel postawiony naszemu życiu? Gdzie wyraża On tę wolę i nakreśla nasz właściwy sposób życia? – Boże Dziesięcioro Przykazań określa, jak miłować Boga i swojego bliźniego (Mt 19,16-19; 22,36-40; Rz. 13,8-10), a Nowy Testament mówi o Dekalogu jako o prawie, które określa grzech (por. Rz. 3,20; 7,7; Jak 2,8-12). Paweł powiedział, że przykazania Boże są święte, sprawiedliwe i dobre (Rz. 7,12). Nauczał też, że mają one charakter duchowy (Rz. 7,14). W Nowym Przymierzu przykazania Boże nie tylko są dla chrześcijanina sprawą „prawną” – ile bardziej sprawą Bożej woli, przykładu, drogi, celu. Powinniśmy żyć w pewien sposób, aby zadowolić Boga. Czcić i wielbić Go, iść za Jego przykładem, ponieważ miłujemy Go. Zamiast więc pytać: „Czy musimy przestrzegać Dziesięciorga Przykazań?”, lepszym pytaniem byłoby: „W jaki sposób powinniśmy żyć?”, albo: „Czy Przykazania nakreślają dobry sposób życia dla dzisiejszych chrześcijan?”. – Jeśli ktoś myśli, że zna Boga i postępuje Jego drogą (a na tym polega chrześcijaństwo), lecz nie żyje według przykazań Bożych, to sam siebie oszukuje. Przeczytaj proszę 1 List Jana 2,3-6.

Pytanie: Czy Dziesięcioro Bożych Przykazań pasuje do Nowego Przymierza?

Odpowiedź: W Starym Przymierzu prawa Boże były wypisane na kamieniu. W Nowym Boże Przykazania mają być wypisane na naszych sercach, internalizowane jako część naszego umysłu i

życia (Hbr 10,16.17; 2 Kor 3,3) . A miłosierdzie i łaska Boża zastępują rządy sprawiedliwości i śmierci, jakie przeważały w Starym Przymierzu. Jezus wzmacnił Boże Przykazania, aby ujawnić ich właściwą, duchową intencję (por. Mt r. 5. jako przykład). Bóg szuka nie „posłuszeństwa” wobec zewnętrznego zbioru praw, lecz raczej postawy i posłuszeństwa płynącego z serca, zinternalizowanego sposobu życia. Ten rodzaj posłuszeństwa przychodzi jako naturalny rezultat i owoc do każdego, kto odwrócił się od grzechu (od łamania duchowych praw Bożych) i ukierunkował swoje życie tak, aby iść w ślady Jezusa Chrystusa (Rz. 6,1; 1 Jana 2,3-6; Jan 15,8-12; 1 Ptr 2,21-25; Ef 5,1.2). Owoce takiego, ukierunkowanego na dobro i prowadzonego duchem życia, obejmują miłość, radość, pokój, cierpliwość, wiarę, itd. – „Przeciwko takim nie ma prawa” (Czytaj, proszę, List do Galacjan 5,16-25).

(Za zgodą Association for Christian Development,

tłum. Mieczysław Pajewski)

Duch Czasów 7-9/1997